

Sygn. akt II K 885/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Strójwąs

Protokolant: Iwona Szewczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. – bez udziału

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 lutego 2016 r.

sprawy o wydanie wyroku łącznego

wobec

G. D., syna L. i M. z d. Ć., ur. (...) w T.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. z dnia 30.03.2009 r. w sprawie SG 33/09 – wymierzono karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z warunkowym zawieszeniem na 1 rok i 40 stawek dziennych grzywny po 10 zł, zarządzo wykonanie warunkowo zawieszony kary - kara została wykonana;
2. wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. z dnia 05.08.2009 r. w sprawie SG 161/09 – wymierzono karę 4 miesięcy pozbawienia wolności - kara została wykonana;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26.01.2009 r. w sprawie X K 694/09 – wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 5 lat i grzywnę 50 stawek po 10 zł, zarządzo wykonanie warunkowo zawieszony kary - kara została wykonana;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 30.03.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1101/10** - wymierzono kary jednostkowe 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł (pkt I wyroku) oraz 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku); orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności;
kara jednostkowa 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku) postanowieniem z dnia 13.01.2015 r. została zamieniona na karę 30 dni aresztu;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15.11.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1255/11** - wymierzono kary jednostkowe 1 roku (pkt I wyroku) oraz 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk (pkt II wyroku); przy zastosowaniu art. 91 § 2 kk orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;
6. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 17.07.2015 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 64/15** - wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

7. **wyrokiem łącznym** Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 02.05.2012 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1709/11** połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: SG 33/09 i XK 694/09 i orzeczono karę łączną 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności (pkt I) oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: II K 1101/10 i II K 1255/11 i orzeczono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II);

***

I. na mocy art. 569 § 1 kpk, art. 570 kpk, art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 91 § 2 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego wyrokami:

a. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 30.03.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1101/10** - karę jednostkową 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku);

b. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15.11.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1255/11** - karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

c. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 17.07.2015 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 64/15** - karę jednostkową 10 miesięcy pozbawienia wolności;

i wymierza w ich miejsce skazanemu G. D. **karę łączną 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy** pozbawienia wolności;

II. w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie;

IV. na mocy art. 577 kpk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1101/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w dniu 26.07.2010 r., w sprawie II K 1255/11 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku od dnia 23.01.2011 r. do dnia 03.02.2011 r. oraz od dnia 28.03.2013 r. do dnia 02.12.2013 r. i od dnia 10.11.2014 r. do dnia 15.01.2015 r.;

V. na podstawie art. 626 §1 kpk, art. 624 §1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 885/15

UZASADNIENIE

G. D. został skazany prawomocnymi wyrokami:

8. wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. z dnia 30.03.2009 r. w sprawie SG 33/09 – wymierzono karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z warunkowym zawieszeniem na 1 rok i 40 stawek dziennych grzywny po 10 zł, zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary - kara została wykonana;

9. wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. z dnia 05.08.2009 r. w sprawie SG 161/09 – wymierzono karę 4 miesięcy pozbawienia wolności - kara została wykonana;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 26.01.2009 r. w sprawie X K 694/09 – wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 5 lat i grzywnę 50 stawek po 10 zł, zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary - kara została wykonana;

11. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 30.03.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1101/10** - wymierzono kary jednostkowe 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 10

zł (pkt I wyroku) oraz 4 miesiące pozbawienia wolności (pkt II wyroku); orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności;

kara jednostkowa 4 miesiące pozbawienia wolności (pkt II wyroku) postanowieniem z dnia 13.01.2015 r. została zamieniona na karę 30 dni aresztu;

12. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15.11.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1255/11** - wymierzono kary jednostkowe 1 roku (pkt I wyroku) oraz 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy zastosowaniu art. 91 § 1 kk (pkt II wyroku); przy zastosowaniu art. 91 § 2 kk orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności;

13. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 17.07.2015 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 64/15** - wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

Ponadto **wyrokiem łącznym** Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 02.05.2012 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1709/11** połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: SG 33/09 i XK 694/09 i orzeczono karę łączną 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności (pkt I) oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: II K 1101/10 i II K 1255/11 i orzeczono karę łączną 2 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności (pkt II);

(Dowód: dane o karalności k. 14-16; opinia o skazanym wraz z wykazem wykonywanych kar oraz danymi o pobytach i orzeczeniach k. 17-23; odpisy wyroków k. 35-38, 40-42, 43, 44-45, 48-49; odpis postanowienia k. 47)

G. D. obecnie osadzony jest w Areszcie Śledczym w G., w którym przebywa od 10 września 2015 r. W trakcie swojego pobytu skazany był trzykrotnie karany dyscyplinarnie, dwukrotnie Dyrektor AŚ odstąpił od ukarania osadzonego. Skazany ośmiokrotnie wyróżniony był nagrodami za wykonywanie prac nieodpłatnych. Nie stosowano wobec skazanego środków przymusu bezpośredniego. Skazany skierowany jest do zatrudnienia nieodpłatnego w ramach oddziału mieszkalnego jako pracownik gospodarczy. Nie jest kierowany do nauczania. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Na dzień sporządzania opinii Dyrektor AŚ nie mógł sformułować odnośnie skazanego pozytywnej prognozy penitencjarnej.

(Dowód: opinia o skazanym k. 17v)

Sąd zważył co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż rozważając kwestie istotne dla rozpoznania wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego należy przede wszystkim zbadać, czy zachodzą podstawy do wydania takiego wyroku.

Odnośnie możliwości połączenia kar orzeczonych wobec skazanego przede wszystkim wskazać należy, iż wobec wejścia z dniem 01 lipca 2015 r. w życie przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 396) i zmiany z tym dniem stanu prawnego dotyczącego instytucji wyroku łącznego Sąd zobligowany był do zbadania czy w niniejszej sprawie zastosować przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym przed dniem 01 lipca 2015 r. czy te aktualnie obowiązujące. Konieczność taka wynika bowiem z treści art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 396), zgodnie z którym przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu nadanym tą (nową) ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

G. D. został skazany sześcioma wyrokami, w tym pięć pierwszych wyroków dotyczyło skazań za czyny popełnione przed wejściem w życie ustawy zmieniającej zasady wymierzania wyroków łącznych. Natomiast szósty z kolei **wyrok skazujący w sprawie II K 64/15 z dnia 17.07.2015 r.** Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku został wydany po wejściu w życie w/w nowelizacji i uprawomocnił się w dniu 31.07.2015 r.

Przed wydaniem tego ostatecznego wyroku skazującego wobec G. D. wydany został **wyrok łączny** Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 02.05.2012 r. w sprawie o sygnaturze akt **II K 1709/11**, którym połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: SG 33/09 i XK 694/09 i orzeczono karę łączną 2 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności (pkt I) oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: II K 1101/10 i II K 1255/11 i orzeczono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II);

Wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 30.03.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1101/10** - wymierzono kary jednostkowe 6 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych grzywny po 10 zł (pkt I wyroku) oraz 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt II wyroku); orzeczono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności. **Jednakże postanowieniem z dnia 13.01.2015 r. kara jednostkowa 4 miesięcy pozbawienia wolności wymierzona w punkcie II tego wyroku została zamieniona na karę 30 dni aresztu.** A zatem kara ta nie podlega łączeniu w ramach wyroku łącznego. Oznacza to, że z chwilą wydania w/w postanowienia rozwiązaniu uległo orzeczenie o karze łącznej zawarte w punkcie II wyroku łącznego wydanego w sprawie II K 1709/11 z dnia 02.05.2012 r. Zatem zaszła również potrzeba przeanalizowania na nowo przesłanek do wydania wyroku łącznego również w stosunku do wyroków II K 1101/10 i II K 1255/11.

Na mocy art. 85 § 1 i 2 kk w brzmieniu aktualnie obowiązującym jedynym warunkiem do orzeczenia kary łącznej jest to, by kary te podlegały wykonaniu i były karami tego samego rodzaju bądź podlegającymi łączeniu. W efekcie uznać należało, iż potrzeba orzeczenia kary łącznej zaistniała w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy a tym samym na mocy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Sąd zastosował przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym przez tę ustawę.

Następnie w niniejszej sprawie zbadać należało, czy na podstawie stosowanych, aktualnie obowiązujących przepisów zachodziły podstawy do wydania wyroku łącznego.

W myśl art. 569 § 1 kpk i art. 85 § 1 i 2 kk przesłanki wydania wyroku łącznego są spełnione wtedy, gdy zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej i gdy oskarżony został już prawomocnie skazany lub wobec którego orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów. Natomiast warunki do orzeczenia kary łącznej uznaje się za spełnione wówczas, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw a nadto podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne.

Następnym wymogiem jest możliwość połączenia orzeczonych kar, tj. są to kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Mając powyższe na względzie, Sąd zważył, że warunki do wydania wyroku łącznego zaszły w odniesieniu do prawomocnych skazań wyrokami:

d. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 30.03.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1101/10** – w punkcie I wyroku,

e. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15.11.2011 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 1255/11**,

f. Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 17.07.2015 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt **II K 64/15**,

a łączeniu podlegały kary pozbawienia wolności orzeczone tymi wyrokami tj. kara jednostkowa 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku II K 1101/10), kara łączna 2 lat pozbawienia wolności (wyrok II K 1255/11) oraz kara jednostkowa 10 miesięcy pozbawienia wolności (wyrok II K 64/15).

Powyższe wynika z informacji o pobytach i orzeczeniach, dotyczących G. D. (k. 17).

Aktualnie odbywa on bowiem od dnia 10.11.2014 r. do dnia 22.06.2016 r. karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 02.05.2012 r. sygn. akt II K 1709/11 – pkt II wyroku - obejmujący kary wymierzone wyrokami II K 1101/10 i II K 1255/11.

Jednocześnie do dnia 19.12.2016 r. skazany odbywać będzie karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 17.07.2015 r. sygn. akt II K 64/15.

W efekcie uznać należało, iż wskazane powyżej orzeczone wobec G. D. kary pozbawienia wolności są karami wymierzonymi na mocy prawomocnych wyroków i podlegają wykonaniu.

Przechodząc do kwestii wysokości orzeczonej wyrokiem kary łącznej przede wszystkim wskazać należy, iż dokonując oceny wymiaru kary łącznej, która powinna zostać wymierzona, Sąd wydający wyrok łączny nie odnosi się do kwestii mających znaczenie przy wymiarze poszczególnych kar jednostkowych, te zostały już bowiem uwzględnione przy orzekaniu właśnie tych kar jednostkowych. Sąd orzekający karę łączną bierze natomiast pod uwagę, zgodnie z treścią art. 85a kk, przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jednocześnie Sąd uwzględnił ustawowe dyrektywy jej wymiaru określone w art. 86 § 1 kk oraz postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 października 1983 r., OSNKW 1984/5-6/65), a także względy humanitarne leżące u podstaw instytucji kary łącznej (L. Tyszkiewicz, komentarz do Kodeksu Karnego, tom II, Gdańsk 2001, s. 268) oraz inne okoliczności, które dotyczą postawy skazanego już po zapadnięciu wyroków objętych postępowaniem.

Zgodnie z art. 86 § 1 kk, karę łączną sąd wymierza w graniach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (zasada absorpcji kar) do ich sumy (zasada kumulacji), nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności.

Zaznaczyć przy tym należy, że zgodnie z aktualnym orzecznictwem, ideą wydania wyroku łącznego jest uporządkowanie sytuacji prawnej skazanego, a nie działanie jedynie na korzyść skazanego w każdym aspekcie orzekania o wyroku łącznym. Teza o nie pogarszaniu sytuacji skazanego w wyroku łącznym nie znajduje oparcia w żadnym z przepisów zamieszczonych w rozdziale IX k.k. ani też w przepisach rozdziału 60 k.p.k. Trudno także uznać za uzasadnione wywodzenie tej zasady z zakazu reformatonis in peius, który z oczywistych powodów nie obowiązuje w procesie wymiaru kary łącznej w ramach wyroku łącznego. W konsekwencji stwierdzić należy, że wprowadzenie tej pozaustawowej zasady do kręgu dyrektyw ograniczających swobodę sądu w procesie wymiaru kary łącznej, nie znajduje ustawowego oparcia, zaś jej konsekwencją jest naruszenie zasad wymiaru kary. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 15 marca 2011r. II AKa 14/11, KZS 2011/7-8/77). Przy orzekaniu kary łącznej nie może być dowolności w przypadku istnienia kilku możliwych wariantów orzeczenia kar łącznych prowadzącej do tego, że wybiera się wariant najbardziej korzystny dla skazanego. (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 07.12.2011r., II AKa 228/11, KZS 2012/1/25).

Przekładając powyższe rozważania na karę łączną orzeczoną w niniejszej sprawie, łącząc orzeczone wobec skazanego G. D. wyrokami w sprawach: Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 30.03.2011 r. o sygnaturze akt **II K 1101/10 – wymierzoną w pkt I wyroku**, Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15.11.2011 r. o sygnaturze akt **II K 1255/11** i Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 17.07.2015 r. o sygnaturze akt **II K 64/15**, podlegające łączeniu, kary jednostkowe i karę łączną pozbawienia wolności, Sąd mógł orzec karę łączną w wysokości od dwóch lat pozbawienia wolności (najwyższa z kar jednostkowych) do trzech lat i czterech miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych i łącznych orzeczonych wskazanymi wyżej trzema wyrokami).

Sąd zdecydował w omawianym zakresie o wymierzeniu **kary łącznej trzech lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności**, stosując zasadę absorpcji czy też, innymi słowy, częściowej absorpcji. Za takim rozstrzygnięciem

przemawiał szereg okoliczności. Przede wszystkim wskazać należy, iż co prawda wszystkie popełnione przez skazanego czyny były skierowane przeciwko mieniu (związek przedmiotowy), ale popełnione zostały na przestrzeni kilku lat.

Ponadto pomimo wymierzenia kar bezwzględnych oskarżony każdorazowo powracał na drogę przestępstwa, popełniając nadto czyny tego samego rodzaju.

Decydując się na powyższe Sąd uwzględnił także, opinię z Zakładu Karnego, z której wynika, iż nie można na chwilę wystawiania opinii sformułować odnośnie skazanego pozytywnej prognozy penitencjarnej.

Mając na względzie powyższe, w kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara łączna ma osiągnąć w stosunku do skazanego, Sąd zdecydował o braku podstaw do zastosowania w stosunku do G. D. zasady pełnej absorpcji. Jednocześnie jednak Sąd uwzględnił postulaty orzecznictwa nakazujące rozważyć także stopień związku przedmiotowego i podmiotowego w odniesieniu do zbiegających się przestępstw oraz inne okoliczności, które dotyczą postawy skazanego już po zapadnięciu wyroków objętych postępowaniem i ta okoliczność zdecydowała o zastosowaniu zasady asperacji nie zaś pełnej kumulacji. Nie można bowiem zupełnie pominąć okoliczności, iż popełnione przez skazanego czyny pozostawały w związku przedmiotowym.

Zdaniem Sądu orzeczona, wskazana wyżej kara łączna pozbawienia wolności w należyтым stopniu uwzględnia przedmiotowe okoliczności.

W konsekwencji Sąd w zakresie omawianych kar połączył je w sposób wyżej wskazany, orzekając jak w punkcie I wyroku łącznego a pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu Sąd pozostawił do odrębnego wykonania (pkt II wyroku).

Na koniec podkreślić należy, iż także w obecnym stanie prawnym nie sposób pominąć przy wymiarze kary łącznej także prewencyjnego oddziaływania kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest zawsze istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 20 września 2001 r., sygn. akt II AKa 154/01, Prok. i Pr. 2002/4/26). G. D. popełnił łącznie sześć podobnych przestępstw (w tym cztery objęte były wyrokiem II K 1255/11), zatem należało brać pod uwagę stojące przed karą cele prewencyjne, o czym już jednak wspomniano, jak również kwestie związane z kształtowaniem świadomości prawej społeczeństwa (jako dyrektywa wymiaru kary łącznej wskazane także w treści art. 85a kk), nie do pogodzenia z którymi byłoby swoiste nadmierne premiowanie sprawcy, który popełnił znaczną ilość przestępstw, tylko dlatego, że złożony został wniosek o wydanie wyroku łącznego w czasie umożliwiającym zastosowanie instytucji kary łącznej. Sąd w pełni podziela stanowisko, iż jakkolwiek przy wymiarze kary łącznej dopuszczone jest stosowanie zarówno zasady pełnej kumulacji, jak i zasady pełnej absorpcji, to jednak są to rozstrzygnięcia skrajne, które znajdują zastosowanie w zupełnie wyjątkowych, nietypowych sytuacjach. W ocenie Sądu takie okoliczności nie ujawniły się w niniejszej sprawie i brak było podstaw do zastosowania w przypadku orzekania kary łącznej zasady pełnej absorpcji czy pełnej kumulacji.

Sąd umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie (punkt III wyroku), z uwagi na to, że pozostałe kary jednostkowe i łączne zostały już wykonane i w myśl obowiązujących przepisów i znajdujących zastosowanie w przedmiotowej sprawie, nie podlegają one łączeniu.

W punkcie IV wyroku łącznego na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 1101/10 Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku w dniu 26.07.2010 r., w sprawie II K 1255/11 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku od dnia 23.01.2011 r. do dnia 03.02.2011 r. oraz od dnia 28.03.2013 r. do dnia 02.12.2013 r. i od dnia 10.11.2014 r. do dnia 15.01.2015 r.

Ponadto Sąd na podstawie powołanych w wyroku przepisów zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości uznając, że jego aktualna sytuacja materialna, w tym fakt, iż jeszcze przez pewien czas

będzie on przebywać w warunkach penitencjarnych, przemawia za uznaniem, że uiszczenie tych kosztów byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe.